

територии на България, тъй както границитѣ сѣ опредѣлени въ настоящия договоръ, ще бжде въ тяжестъ на България отъ подписването на примирието отъ 29 Септември 1918 г. до влизането въ сила на настоящия договоръ. Поддържането на войскитѣ обгръща продълствието на хората и животнитѣ, квартируването, възнагражденията и добавъчнитѣ, заплатитѣ и надницитѣ, преспиването, отоплението и осветлението, облеклото, снаряжението

териалъ, въздухоплавателната служби, лекуването на болнитѣ и раненитѣ, ветеринарната и ремонтната служби, всички видове превозни служби (като желѣзопѣтни, морски или рѣчни, камсионни, автомобилни), съобщенията и кореспонденцията и изобщо всичкитѣ административни и технически служби, функционирането на които е необходимо за обучението на войскитѣ, за поддържането на тѣхнитѣ ефективни и бойната имъ сила.

Изплащането на всички разходи, влизащи въ горепосоченитѣ категории, до колкото тѣ отговарятъ на покупки или реквизиции, направени отъ съюзнитѣ и сдружени правителства въ окупирани територии, ще се извърши отъ Българското Правителство на Съюзнитѣ и Сдружени Правителства въ всѣка монета, която има легален курсъ въ България. Въ всички случаи, гдето едно съюзно или сдружено правителство е изплатило покупкитѣ си или реквизицитѣ си въ окупирана територия съ не българска монета, тия разходи ще бждатъ изплатени въ българска монета, по общеприетия курсъ въ деня на това изплащане, или по единъ курсъ по споразумѣние.

Всички останали разходи, изброени погоре, ще бждатъ изплатени въ монетата на страната-кредиторъ.

договора, Германия имаше още окупирани територии, напр. случая съ Кьолнската зона. Ясно е, че текста на чл. 133 по аналогия е преминалъ отъ Версайлския Договоръ и въ Ньойскиятъ.

България обаче, въ никой моментъ не е била окупирана, съ изключение на една малка крайморска зона при Варна и то само за нѣколко дена, горното най-ясно е подчертано въ конвенцията по примирието отъ 29 Септ. 1919 г.¹⁾ която гласи: „Евентуалното преминаване на Съюзни Воени Сили върху българска територия, както и използването на желѣзницитѣ, пѣтищата, воднитѣ пѣтища и пристанищата ще съставлява предметъ на една специална конвенция между българското правителство

de la Bulgarie, telles que les limites en sont définies au présent Traité, sera à la charge de la Bulgarie à partir de la signature de l'Armistice du 29 septembre 1918 et jusqu'à la mise en vigueur du présent Traité. L'entretien des armées comprend la subsistance des hommes et animaux, le logement et la cantonnement, les soldes et accessoires, les traitements et salaires, le couchage, l'éclairage, l'échauffage l'habillement, l'équipement, le harnachement, l'armement et le ma-

des et blessés les services vétérinaires et de la remonte, les services des transports de toute nature (tels que par voie ferrée, maritime ou fluviale, camions automobiles), les communications et correspondances, et en général tous les services administratifs et techniques, dont le fonctionnement est nécessaire à l'entraînement des troupes, au maintien de leur puissance militaire,

Le remboursement de toutes dépenses rentrant dans les catégories ci-dessus, en tant qu'elles correspondent à des achats ou réquisitions effectuées par les Gouvernements alliés et associés dans les territoires occupés, sera payé par le Gouvernement bulgare aux Gouvernements alliés et associés en toute monnaie ayant cours légal en Bulgarie. Dans tous les cas où un Gouvernement allié ou associé aura acquitté ces achats ou ces réquisitions un territoire occupé dans une monnaie autre que la monnaie bulgare, ces dépenses lui seront remboursées en monnaie bulgare au taux du change généralement admis à la date de ce remboursement ou à un taux convenu.

Toutes les autres dépenses ci-dessus énumérées seront remboursées dans la monnaie du pays créancier.

¹⁾ Вж. Т. I стр. 80 и 81.